

Devistuti ShaktiAdaya or Mahishantakarisuktam)

शकाद्यकृता देवीस्तुतिः अथवा मलिषन्तकरीसूक्तम्

दुर्गा समशत्यान्तर्गतम्

॥ अथ यतुर्थोऽध्यायः ॥

ऋषिरुवाच ॥ १ ॥

शकाद्यः सुरगणा निहतोऽतिवीर्ये
तस्मिन्दुरात्मनि सुरारिभवे च देव्या ।
तां तुष्टुवुः प्रणतिनम्रशिरोधरांसा
वाग्भिः प्रदर्षिषुलकोद्गमयारुहेडाः ॥ २ ॥

देव्या यया ततमिदं जगदात्मशक्त्या
निशेषदेवगणशक्तिंसमूहमूर्त्या ।
तामम्बिकामपिलदेवमर्षिपूज्यां
भक्त्या नताः स्म विदधातु शुभानि सा नः ॥ ३ ॥

यस्याः प्रभावमतुलं भगवाननन्तो
ब्रह्मा हरश्च न हि वक्तुमलं बलं च ।
सा खण्डिकाभिलजगत्परिपालनाय
नाशाय चाशुभभयस्य मतिं करोतु ॥ ४ ॥

या श्रीः स्वयं सुकृतिनां भवनेष्वलक्ष्मीः
पापात्मनां कृतधियां दुदयेषु बुद्धिः ।
श्रद्धा सतां कुलजनप्रभवस्य लज्जा
तां त्वां नताः स्म परिपालय देवि विश्वम् ॥ ५ ॥

किं वार्णयाम तव रूपमचिन्त्यमेतत्
किं यातिवीर्यमसुरक्षयकारि भूरि ।
किं याडवेषु यरितानि तवाद्भुतानि
सर्वेषु देव्यसुरदेवगणार्दिङ्केषु ॥ ६ ॥

लेतुः समस्तजगतां त्रिगुणापि दौषै-
 र्न ज्ञायसे उरिउरादिभिरप्यपारा ।
 सर्वाश्रयाभिलमिदं जगदंशभूत-
 मव्याकृता छि परमा प्रकृतिस्त्वमाधा ॥ ७ ॥

यस्याः समस्तसुरता समुदीरणेन
 तृप्तिं प्रयाति सकलेषु मभेषु देवि ।
 स्वाडासि वै पितृगाणस्य य तृप्तिलेतु-
 रुश्यायसे त्वमत एव जनैः स्वधा य ॥ ८ ॥

या मुक्तिलेतुरवियन्त्यमडाप्रता त्वं
 अत्यस्यसे सुनियतेन्द्रियतत्त्वसारैः ।
 मोक्षार्थिभिर्मुनिभिरस्तसमस्तदौषै-
 र्विधासि सा भगवती परमा छि देवि ॥ ९ ॥

शब्दात्मिका सुविमलवर्णशुभां निधान-
 मुद्गीथरभ्यपदपाठवतां य साम्नाम् ।
 देवी त्रयी भगवती भवभावनाय
 वार्ता य सर्वजगतां परमार्त्ति उन्नी ॥ १० ॥

मेधासि देवि विद्विताभिलशास्त्रसारा
 दुर्गासि दुर्गभवसागरनौरसङ्गा ।
 श्रीः डेटभारिदुद्वैककृताधिवासा
 गौरी त्वमेव शशिभौलिकृतप्रतिष्ठा ॥ ११ ॥

षष्त्सडासममलं परिपूर्णाथन्द्र-
 भिम्भानुकारि कनकोत्तमकान्तिकान्तम् ।
 अत्यद्भुतं प्रकृतमात्तरुषा तथापि
 वक्त्रं विलोक्य सडसा मडिषासुरेण ॥ १२ ॥

दृष्ट्वा तु देवि कुपितं भुङ्कुटीकराल-
 मुद्यच्छशाङ्कुसदृशच्छवि यत्र सद्यः ।
 प्राणान्मुभोय मडिषस्तदतीव चित्रं
 कैर्जुव्यते छि कुपितान्तकदशनैः ॥ १३ ॥

देवि प्रसीद परमा भवती भवाय
 सधो विनाशयसि कोपवती कुलानि ।

विज्ञातमेतदधुनैव यदस्तमेत-
त्रीतं भवं सुविपुलं मलिषासुरस्य ॥ १४ ॥

ते सम्मता जनपदेषु धनानि तेषां
तेषां यशांसि न य सीदति धर्मवर्गः ।
धन्यास्त एव निभृतात्मजभृत्यदारा
येषां सदाभ्युदयदा भवती प्रसन्ना ॥ १५ ॥

धर्म्याणि देवि सकलानि सदैव कर्मा-
ण्यत्यादृतः प्रतिदिनं सुकृती करोति ।
स्वर्गं प्रयाति य ततो भवतीप्रसादा-
ल्लोकत्रयेऽपि कृलदा ननु देवि तेन ॥ १६ ॥

दुर्गे स्मृता हरसि भीतिमशेषजन्तोः
स्वस्थैः स्मृता मतिमतीव शुभां ददासि ।
दारिद्र्यदुःखभयहारिणि का त्वदन्या
सर्वोपकारकराणाय सदाऽऽर्द्रयित्ता ॥ १७ ॥

अभिर्द्धतैर्जगदुपैति सुभं तथैते
कुर्वन्तु नाम नरकाय चिराय पापम् ।
सङ्ग्राममृत्युमधिगम्य दिवं प्रयान्तु
मत्वेति नूनमलिषान्विनिर्द्धसि देवि ॥ १८ ॥

दृष्ट्वैव किं न भवती प्रकरोति भस्म
सर्वासुरानरिषु यत्प्रलिङ्गोषि शस्त्रम् ।
लोकान्प्रयान्तु रिपवोऽपि हि शस्त्रपूता
छत्थं मतिर्भवति तेष्वपि तेऽतिसाध्वी ॥ १९ ॥

अङ्गप्रभानिकरविस्फुराणैस्तथोग्रैः
शूलाग्रकान्तिनिवलेन दृशोऽसुराणाम् ।
यन्नागता विलयमंशुमदिन्दुभाण्ड-
योग्याननं तव विलोकयतां तद्देतत् ॥ २० ॥

दुर्वृत्तवृत्तशमन् तव देवि शीलं
रुपं तथैतदविचिन्त्यमतुल्यमन्यैः ।
वीर्यं य उन्नि हृतदेवपराङ्माणां
वैशिष्यपि प्रकटितैव दया त्वयेत्यम् ॥ २१ ॥

केनोपमा भवतु तेऽस्य पराङ्गमस्य
 उषं य शनुभयकार्यतिहारि कुत्र ।

चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता य दृष्टा
 त्वय्येव देवि वरदे भुवनत्रयेऽपि ॥ २२ ॥

त्रैलोक्यमेतदभिलं रिपुनाशनेन
 त्रातं त्वया समरमूर्धनि तेऽपि ल्वा ।

नीता दिवं रिपुगणा भयमध्यपास्त-
 मस्माङ्कमुन्मदसुरारिभवं नमस्ते ॥ २३ ॥

शूलेन पाडि नो देवि पाडि भङ्गेन याम्बिके ।
 घण्टास्वनेन नः पाडि यापज्यानिःस्वनेन य ॥ २४ ॥

प्राच्यां रक्ष प्रतीच्यां य चण्डिके रक्ष दक्षिणे ।
 भ्रामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यां तथेश्वरि ॥ २५ ॥

सौम्यानि यानि उपाणि त्रैलोक्ये विचरन्ति ते ।
 यानि आत्यर्थघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवम् ॥ २६ ॥

भङ्गशूलगदादीनि यानि यास्त्रानि तेऽम्बिके ।
 करपल्लवसङ्गीनि तैरस्मान्नक्ष सर्वतः ॥ २७ ॥

ऋषिरुवाच ॥ २८ ॥

अेवं स्तुता सुरैर्दिव्यैः कुसुमैर्नन्दनोद्भवैः ।
 अर्थिता जगतां धात्री तथा गन्धानुलेपनैः ॥ २९ ॥

भक्त्या समस्तैस्त्रिदशैर्दिव्यैर्धूपैस्तु धूपिता ।
 प्राड प्रसादसुमुष्मी समस्तान् प्राज्ञान् सुरान् ॥ ३० ॥

दिव्युवाच ॥ ३१ ॥

प्रियतां त्रिदशाः सर्वे यदस्मत्तोऽभिवाञ्छतम् ॥ ३२ ॥

देवा उचुः ॥ ३३ ॥

भगवत्या कृतं सर्वं न डिञ्चिदवशिष्यते ।
 यद्यं निहतः शत्रुरस्माकं मडिषासुरः ॥ ३४ ॥

यदि यापि वरो देयस्त्वयाऽस्माकं मडेश्वरि ।

સંસ્મૃતા સંસ્મૃતા ત્વં નો હિંસેથાઃ પરમાપદઃ ॥ ૩૫ ॥

યશ્ચ મર્ત્યઃ સ્તવૈરેભિસ્ત્વાં સ્તોષ્યત્યમલાનને ॥ ૩૬ ॥

તસ્ય વિત્તદ્ધિવિભવૈર્ધનદારાદિસમ્પદામ્ ।

વૃદ્ધયેડસ્મત્પ્રસન્ના ત્વં ભવેથાઃ સર્વદામ્બિકે ॥ ૩૭ ॥

ઋષિરુવાચ ॥ ૩૮ ॥

ઇતિ પ્રસાદિતા દેવૈર્જગતોડર્થે તથાડત્મનઃ ।

તથેત્યુક્ત્વા ભદ્રકાલી બભૂવાન્તર્હિતા નૃપ ॥ ૩૯ ॥

ઇત્યેતલ્કથિતં ભૂપ સમ્ભૂતા સા યથા પુરા ।

દેવી દેવશરીરેભ્યો જગત્રયહિતૈષિણી ॥ ૪૦ ॥

પુનશ્ચ ગૌરીદેહાત્સા સમુદ્ભૂતા યથાભવત્ ।

વધાય દુષ્ટદૈત્યાનાં તથા શુભનિશુભભયોઃ ॥ ૪૧ ॥

રક્ષણાય ચ લોકાનાં દેવાનામુપકારિણી ।

તચ્છૃણુષ્વ મયાડડપ્યાતં યથાવલ્કથયામિ તે ॥ ૪૨ ॥

ઇતિ શ્રી માર્કણ્ડેયપુરાણે સાવણિકે મન્વન્તરે દેવીમાહાત્મ્યે

શકાદિસ્તુતિર્નામ ચતુર્થોડધ્યાયઃ ॥ ૪ ॥